

WYROK
z dnia 12 sierpnia 2026 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Justyna Tomkowska

Protokolant: Piotr Cegłowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu **10 sierpnia 2026 roku w Warszawie** odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu **6 lipca 2026 roku** przez wykonawcę **FlexiPower Group Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w Kudrowicach (Odwołujący)** w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego – **Gminę Golina z siedzibą w Golinie** przy udziale **Przystępującego** zgłaszającego przystąpienie **po stronie Zamawiającego: Nasz Prąd Spółka Akcyjna z siedzibą we Wrocławiu**

orzeka:

1. Oddala odwołanie,
2. kosztami postępowania obciąża **Odwołującego - FlexiPower Group Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w Kudrowicach** w następujący sposób:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnastu tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez **Odwołującego** tytułem wpisu od odwołania, kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzech tysięcy sześciuset złotych zero groszy) poniesioną przez **Odwołującego** tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzech tysięcy sześciuset złotych zero groszy) poniesioną przez **Zamawiającego** tytułem wynagrodzenia pełnomocnika;

2.2. zasądza od **Odwołującego - FlexiPower Group Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w Kudrowicach** na rzecz **Zamawiającego – Gminę Golina z siedzibą w Golinie** kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzech tysięcy sześciuset złotych 00/100 groszy) stanowiącą uzasadnione koszty Strony poniesione tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych**.

Przewodnicząca:

.....

sygn. akt KIO 3285/26

UZASADNIENIE

Zamawiający: Gmina Golina z siedzibą w Golinie, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie podstawowym bez przeprowadzenia negocjacji na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 793 ze zm., dalej: „ustawa Pzp”) pn. „*Instalacja systemów odnawialnych źródeł energii na terenie Gminy Golina*”. Ogłoszenie o zamówieniu zamieszczono w Dz.U.UE: OJ S pod numerem 15/2026 w dniu 22/01/2026 r.

Dnia 6 lipca 2026 roku do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie, na podstawie art. 513 pkt 1 ustawy Pzp odwołanie złożył wykonawca FlexiPower Group Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w Kudrowicach, dalej jako „Odwołujący”.

Powiadomienie o czynności stanowiącej podstawę do złożenia odwołania zostało opublikowane w dniu 26 czerwca 2026 roku (informacja o wyborze oferty najkorzystniejszej i odrzuceniu oferty Odwołującego), zatem odwołanie złożono z zachowaniem ustawowego terminu. Kopia odwołania została przekazana Zamawiającemu. Odwołujący uścił wpis w wymaganej wysokości.

Odwołanie złożono wobec czynności i zaniechań Zamawiającego polegających na wyborze najkorzystniejszej oferty Nasz Prąd S.A. oraz zaniechania odrzucenia oferty Nasz Prąd S.A., a także wobec odrzucenia oferty Odwołującego.

Odwołujący zarzucał Zamawiającego naruszenie:

I. Art. 226 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 218 ust. 1 Pzp poprzez odrzucenie oferty Odwołującego wskutek błędnego uznania, że jednocześnie wyszczególnienie w Tabeli 4 Kosztorysu cenowego (oraz w załączniku nr 1b) modeli pomp ciepła Perfexim o tożsamy parametrach grzewczych, a odmiennych wewnętrznych modułach zasilania (wersji 1-

fazowej i 3-fazowej), stanowi ofertę wariantową lub alternatywną, podczas gdy oświadczenie Wykonawcy miało charakter jednoznaczny, a wskazanie dwóch typów zasilania urządzenia wynikało z braku danych wejściowych w dokumentacji postępowania dotyczących warunków przyłączeniowych poszczególnych lokalizacji oraz z obowiązku dostosowania instalacji do zastanego stanu faktycznego na nieruchomościach beneficjentów w ramach formuły „zaprojektuj i wybuduj”

II.Art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp poprzez odrzucenie oferty Odwołującego z uwagi na rzekomą merytoryczną niezgodność z warunkami zamówienia (tabela 2.6.2 PFU) polegającą na zaoferowaniu dla instalacji fotowoltaicznej o mocy równej 3,68 kWp falownika trójfazowego - Renac Power model N3-HV-5.0 - podczas gdy urządzenie to jest zgodne z treścią ukształtowanych warunków zamówienia, zmodyfikowanych i uściślonych wiążącą odpowiedzią Zamawiającego na pytanie nr 41;

III.Art. 226 ust. 1 pkt. 5 Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy Nasz Prąd S.A., mimo że treść tej oferty jest niezgodna z warunkami zamówienia uściślonymi odpowiedzią na pytanie nr 41, w sytuacji, w której wykonawca ten dla instalacji o mocy równej 3,68 kWp zaoferował falownik jednofazowy - Renac Power 1-HV-3.0 - co stanowi niezgodność z wytycznymi technicznymi wskazanymi w przedmiotowej odpowiedzi,

IV.Art. 239 ust. 1 i 2 Pzp poprzez dokonanie czynności wyboru oferty Nasz Prąd S.A. jako najkorzystniejszej, podczas gdy oferta ta podlega odrzuceniu oraz przy pominięciu badania oferty Odwołującego;

V.Art. 16 pkt 1 Pzp poprzez prowadzenie postępowania w sposób naruszający zasadę przejrzystości oraz równego traktowania wykonawców przejawiające się w odrzuceniu oferty Odwołującego, który sporządził ofertę w warunkach zastosowania się w ofercie do wyjaśnień specyfikacji (odpowiedź na pytanie nr 41) oraz z pominięciem reguły in dubio contra proferentem.

Odwołujący wnosił o:

I.uwzględnienie odwołania,

II.nakazanie Zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty z dnia 26 czerwca 2026 r.,

III.nakazanie Zamawiającemu unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego;

IV.nakazanie Zamawiającemu powtórzenia czynności badania i oceny ofert

i odrzucenie oferty Nasz Prąd S.A.

Nadto Odwołujący wnosił o:

IV.załączenie przez Krajową Izbę Odwoławczą do akt tego postępowania akt KIO 2096/26 oraz KIO 2136/26 w celu wykazania faktów przebiegu postępowania w przedmiotowej sprawie, dopuszczalności odwołania oraz chronologii czynności Zamawiającego oraz uczestników postępowania, które doprowadziły do umorzenia postępowania w przedmiocie odwołania Nasz Prąd S.A.

Odwołujący wskazał, że ma interes w uzyskaniu zamówienia będącego przedmiotem analizowanego postępowania. Wynika to z faktu, że uczestniczył on w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego jako wykonawca, lecz jego oferta nie została wybrana jako najkorzystniejsza, a nadto została odrzucona. Oferta Odwołującego w przypadku zaniechania jej odrzucenia ma korzystniejszy bilans punktowy w postępowaniu od oferty Nasz Prąd S.A. W przypadku uwzględnienia zarzutów odwołania i ponownego zbadania ofert wraz z uwzględnieniem oferty Odwołującego, stałaby się ona ofertą najkorzystniejszą, nawet jeśli nie potwierdziłyby się zarzuty pod adresem oferty Nasz Prąd S.A.

Niezgodny z przepisami wybór najkorzystniejszej oferty, wybór oferty podlegającej odrzuceniu oraz zaniechanie odrzucenia oferty Nasz Prąd S.A., naraża Odwołującego na szkodę w granicach lucrum cessans, tj. korzyści jakie mógłby odnieść, gdyby doszło do realizacji przezeń zamówienia.

W uzasadnieniu zasadności wniesienia odwołania Odwołujący dodał także, że Zamawiający w treści informacji z dnia 26 czerwca 2026 r. twierdzi, że Odwołującej nie przysługują środki ochrony prawnej, ponieważ Odwołująca jako przystępujący w postępowaniu KIO 2136/26 nie wniosła sprzeciwu wobec częściowego uwzględnienia zarzutów przez Zamawiającego.

Odwołujący przedstawił chronologię czynności uczestników postępowania:

- 24 kwietnia 2026 r. – Zamawiający dokonuje pierwszego wyboru najkorzystniejszej oferty (wybrano FlexiPower Group sp. z o.o. sp.k.);

- 4 maja 2026 r. – Wykonawca Nasz Prąd S.A. wnosi odwołanie (sygn. akt KIO 2136/26) kwestionujące wybór FlexiPower Group sp. z o.o. sp.k. i zaniechanie odrzucenia jej oferty;

- 7 maja 2026 r. – FlexiPower Group sp. z o.o. sp.k. zgłasza przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego;

- 12 maja 2026 r. – Zamawiający samodzielnie unieważnia czynność wyboru oferty z dnia 24 kwietnia 2026 r. W tym momencie z obrotu prawnego usunięta zostaje zaskarżona czynność, co oznacza

odpadnięcie substratu zaskarżenia. Odwołanie Nasz Prąd S.A. staje się bezprzedmiotowe.

- 19 maja 2026 r. – Zarówno Odwołujący (Nasz Prąd S.A.), jak i Zamawiający składają do KIO wnioski o umorzenie postępowania z uwagi na jego bezprzedmiotowość (art. 568 pkt 2 p.z.p.);

- 19 maja 2026 r. – Zamawiający składa odpowiedź na odwołanie, w której oświadcza, że uwzględni zarzuty w części dotyczącej odrzucenia FPG oraz wnosi o oddalenie odwołania w pozostałej części;

- 11 czerwca 2026 r. – Krajowa Izba Odwoławcza znosi termin rozprawy i decyduje o wydaniu postanowienia o umorzeniu postępowania na posiedzeniu niejawnym;

12 czerwca 2026 r. – Krajowa Izba Odwoławcza rozpoznaje równolegle złożone odwołanie Aris Group sp. z o.o., FlexiPower Group sp. z o.o. sp.k. zostaje dopuszczona w nim jako uczestnik postępowania zgłaszający przystąpienie (KIO 2096/26),

- 26 czerwca 2026 r. – Zamawiający informuje o nowej czynności wyboru oferty Nasz Prąd S.A. oraz odrzuceniu oferty FlexiPower Group sp. z o.o. sp.k.

Stanowisko Zamawiającego jest wadliwe, ponieważ w momencie, gdy Zamawiający 12 maja 2026 r. unieważnił pierwotny wybór oferty, postępowanie odwoławcze przed KIO 2136/26 stało się bezprzedmiotowe. Podstawą umorzenia postępowania przez KIO w takiej sytuacji jest art. 568 pkt 2 Pzp (dalsze postępowanie stało się zbędne), a nie art. 522 Pzp (umorzenie z powodu uwzględnienia zarzutów).

Oświadczenie Zamawiającego z dnia 19 maja 2026 r. o "uwzględnieniu zarzutów" odwołania, które zostało złożone po tym, jak zaskarżona czynność przestała istnieć, nie mogło wywołać skutków prawnych przewidzianych w art. 522 Pzp. Nie można bowiem formalnie uwzględnić zarzutów wobec czynności, która została już skutecznie wyeliminowana z obrotu prawnego w drodze autokontroli. Skoro postępowanie odwoławcze podlegało umorzeniu ze względu na bezprzedmiotowość (art. 568 pkt 2 p.z.p), instytucja sprzeciwu przystępującego (art. 522 ust. 2 p.z.p) w ogóle nie miała w tym stanie faktycznym zastosowania. FlexiPower Group sp. z o.o. sp.k. nie miała obowiązku ani logicznej możliwości składania sprzeciwu wobec uwzględnienia zarzutów dotyczących nieistniejącej już czynności wyboru.

Istotnie wskazuje na to także postępowanie i orzeczenie, który zapadło przed Krajową Izbą Odwoławczą. Pomimo tego, że Zamawiający nie uwzględnił zarzutów odwołania w całości Izba umorzyła postępowanie w całości. Zgodnie z art. 522 ust. 4 Pzp, w przypadku uwzględnienia przez zamawiającego części zarzutów przedstawionych w odwołaniu, Izba może umorzyć postępowanie odwoławcze w części dotyczącej tych zarzutów, pod warunkiem że w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił w terminie żaden wykonawca albo wykonawca, który przystąpił po stronie zamawiającego, nie wniósł sprzeciwu wobec uwzględnienia tych zarzutów. W takim przypadku Izba rozpoznaje pozostałe zarzuty odwołania. Zamawiający wykonuje, powtarza lub unieważnia czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu w zakresie uwzględnionych zarzutów.

Tym samym Izba wydając w dniu 12 czerwca 2026 r. na posiedzeniu niejawnym – bez badania skuteczności zgłoszenia przystąpienia – postanowienia o umorzeniu postępowania musiała uznać, że postępowanie stało się bezprzedmiotowe wskutek autokontroli Zamawiającego i unieważnienia czynności, która była substratem zaskarżenia w przedmiotowej sprawie KIO 2136/26. Skoro odwołanie nie zostało rozpoznane meriti, to nie mamy do czynienia z sytuacją opisaną w art. 522 ust 2 Pzp, a nadto sytuacją, o której mowa w art. 527 Pzp.

W dalszej części uzasadnienia zarzutów Odwołujący podniósł, że w dniu 22 stycznia 2026 r. Zamawiający ogłosił postępowanie pn. „Instalacja systemów odnawialnych źródeł energii na terenie Gminy Golina”.

W przedmiotowym postępowaniu ofertę złożył Odwołujący a także wykonawcy: Nasz Prąd S.A., Ekosun sp. z o.o., ARIS GROUP Sp. z o.o., Konsorcjum Verno Investments Sp. z o.o. i Modanta Sp. z o.o. oraz JSB CONSTRUCTION PPHU J.S..

W toku postępowania Zamawiający w dniu 24 kwietnia 2026 r. dokonał pierwotnego wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej, odrzucając jednocześnie ofertę wykonawcy ARIS GROUP Sp. z o.o. Czynność ta została zaskarżona przez wykonawcę Nasz Prąd S.A. odwołaniem (sygn. akt KIO 2136/26) a także przez Wykonawcę ARIS GROUP sp. z o.o.

W wyniku następnych działań procesowych, w tym unieważnienia przez Zamawiającego w dniu 12 maja 2026 r. pierwotnej czynności wyboru w drodze autokontroli, postępowanie odwoławcze przed Izbą zostało formalnie umorzone jako bezprzedmiotowe.

Następnie Zamawiający przystąpił do powtórnego badania i oceny ofert, w efekcie czego w dniu 26 czerwca 2026 r. dokonał nowej czynności wyboru oferty wykonawcy Nasz Prąd S.A. jako najkorzystniejszej oraz odrzucił ofertę Odwołującego. Jako podstawę prawną odrzucenia oferty Odwołującego Zamawiający wskazał art. 226 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 218 ust. 1 ustawy p.z.p. oraz art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy p.z.p.

Zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 218 ust. 1 Pzp

Zamawiający dokonał bezprawnego odrzucenia oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 3 w zw. z

art. 218 ust. 1 Pzp, twierdząc, że wskazanie w Kosztorysie cenowym (Załącznik nr 1a) oraz Specyfikacji technicznej dostawy (Załącznik nr 1b) w Tabeli 4 przy pozycjach od 1 do 4 jednocześnie modeli 1fazowych (np. PHA-50 BLN-012TC1) oraz

3-fazowych (np. PHA-50 BLN-012TC3) pomp ciepła producenta Perfexim Sp. z o.o. stanowi zaoferowanie urządzeń alternatywnych lub wariantowych, co rzekomo czyni ofertę niejednoznaczną.

Stanowisko Zamawiającego jest błędne i wynika ze zignorowania uwarunkowań formalnotechnicznych postępowania. Zamawiający sam wskazał, że przedmiotowe postępowanie prowadzone jest w formule „zaprojektuj i wybuduj”.

Zgodnie z postanowieniami Programu Funkcjonalno-Użytkowym określił wyłącznie planowane minimalne moce urządzeń dla poszczególnych grup budynków (7 kW, 9 kW, 10 kW, 12 kW). Zamawiający nie podał jednak jakichkolwiek informacji dotyczących struktury istniejących przyłączy elektroenergetycznych w prywatnych budynkach mieszkalnych beneficjentów – wykonawcy nie posiadali wiedzy, które z obiektów wyposażone są w instalacje jednofazowe, a które w trójfazowe

Zaoferowane przez Odwołującego pompy BLN-012TC1 oraz BLN-012TC3 należą do tego samego, jednolitego typoszerogu technicznego, posiadają tożsame parametry wydajnościowe, pochodzą od tego samego producenta i charakteryzują się identyczną ceną jednostkową dla Zamawiającego. Różnią się one wyłącznie wewnętrznym modulem zasilania elektrycznego (1 lub 3 fazy).

Wskazanie obu modeli w rzeczonyj tabeli kosztorysu nie stanowi „oferty wariantowej” w rozumieniu ustawy. Oferta wariantowa polega na zaoferowaniu odmiennych technologii lub odmiennych cen, pozostawiając zamawiającemu swobodę wyboru na etapie oceny ofert. Oświadczenie woli Odwołującego było w pełni stanowcze, jednoznaczne i niezmiennie cenowo – stanowiło katerygryczne zobowiązanie do dostarczenia pomp ciepła Perfexim o wymaganej przez Zamawiającego mocy, dostosowanych elektrycznie do infrastruktury, jaką Wykonawca realnie zastanie na miejscu u danego beneficjenta.

Gdyby Odwołujący na etapie składania ofert arbitralnie wskazał wyłącznie model jednofazowy lub wyłącznie model trójfazowy, jego oferta stałaby się merytorycznie wadliwa

i niemożliwa do wykonania na tych obiektach beneficjentów, które posiadałyby przyłącze odmienne od zadeklarowanego w kosztorysie. Wskazanie obu opcji zasilania było przejawem najwyższej profesjonalnej staranności wykonawcy, bezpośrednio wymuszonym przez braki informacyjne w opisie przedmiotu zamówienia przygotowanym przez Zamawiającego.

Czynność odrzucenia na tej podstawie jawi się jako próba obciążenia negatywnymi konsekwencjami Wykonawcy w sytuacji, gdy to sam Zamawiający ukształtował opis przedmiotu zamówienia w sposób niekompletny. Skoro Zamawiający w dokumentach zamówienia nie zdefiniował struktury sieci elektroenergetycznych na poszczególnych obiektach, a jednocześnie nakazał realizację zadania w formule „zaprojektuj i wybuduj”

z wymogiem dostosowania instalacji do stanu zastanego, to wszelkie ewentualne wątpliwości co do sposobu prezentacji tych modeli w kosztorysie muszą być interpretowane na korzyść Wykonawcy – w szczególności, jeśli Wykonawca nie pozostawił Zamawiającemu żadnego „wyboru” co do tego co będzie stanowiło przedmiot dostaw, tzn. nie wskazał aby urządzenia te różniły się w zakresie ich ceny i aby miały wpływ na jakikolwiek element kryteriów oceny ofert, a także ich pozorna „alternatywa” jest irrelewantna dla zgodności z przedmiotem zamówienia.

W konsekwencji, czynność odrzucenia oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 218 ust. 1 ustawy Pzp pozbawiona jest jakichkolwiek podstaw faktycznych i prawnych, stanowiąc błąd w interpretacji treści oświadczenia woli Wykonawcy.

Zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp

Zamawiający niezależnie przyjął za podstawę odrzucenia oferty Odwołującego także art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp z uzasadnieniem, że treść oferty Odwołującego nie odpowiada merytorycznym wymaganiom określonym w dokumentach zamówienia.

Zamawiający wskazał, że w pozycji 2 Tabeli nr 1 Kosztorysu cenowego (zestaw instalacji PV o mocy min. 3,68 kWp) Odwołujący zaoferował falownik trójfazowy Renac Power Technology Co., Ltd, model: N3-HV-5.0.

Powołując się na uwagę zawartą w sekcji 2.6.2 Programu Funkcjonalno-Użytkowego

Zamawiający uznał, że dobór inwertera trójfazowego stanowi bezpośrednie zaprzeczenie wytycznych PFU, co obliuguje go do bezwzględnego odrzucenia oferty

Stanowisko Zamawiającego stoi w bezpośredniej sprzeczności z wiążącą wykonawców wykładnią postanowień SWZ oraz PFU, jakiej sam Zamawiający dokonał w toku procedury wyjaśniania dokumentów zamówienia.

W toku postępowania wykonawcy zwrócili się do Zamawiającego z prośbą o jednoznaczne doprecyzowanie rzeczonyg wymogu technicznego.

W ocenie Wykonawcy Zamawiający udzielił katerygrycznej i jasnej odpowiedzi, że falowniki jednofazowe należy

zastosować dla mocy instalacji poniżej 3,68kWp i tylko w przypadku 1 fazowej instalacji beneficjenta.

Odwołujący w pozycji 2 Tabeli nr 1 Kosztorysu cenowego zaoferował zestaw instalacji PV składający się z 8 modułów o mocy 460 Wp każdy. Daje to łączną moc zainstalowaną wynoszącą dokładnie 3,68 kWp.

Zgodnie z literalną i wiążącą treścią odpowiedzi na pytanie nr 41, obowiązek techniczny polegający na wdrożeniu inwertera jednofazowego dotyczył wyłącznie i restrykcyjnie instalacji o parametrach mocy poniżej granicy 3,68 kWp. W odniesieniu do systemów o mocy równej 3,68 kWp, Zamawiający w drodze oficjalnych wyjaśnień wyłączył wymóg zastosowania urządzenia jednofazowego.

Na marginesie Odwołujący zważył, że gdyby Zamawiający wbrew literalnej i kategorycznej treści własnej odpowiedzi na pytanie nr 41 próbował wywodzić, że jego intencją było objęcie nakazem jednofazowości również instalacji o mocy równej 3,68 kWp, to zgodnie z zasadą *in dubio contra proferentem* wykonawca nie może ponosić negatywnych konsekwencji (w postaci najbardziej drastycznej sankcji, jaką jest odrzucenie oferty), jeżeli treść dokumentów zamówienia lub udzielone w toku postępowania odpowiedzi na pytania są niejednoznaczne, niespójne lub dopuszczają odmienne interpretacje techniczne. Niedopuszczalna jest sytuacja, w której Zamawiający najpierw oficjalnie potwierdza wykonawcom w odpowiedzi, że falownik jednofazowy dedykowany jest dla mocy poniżej 3,68 kWp, a następnie na etapie badania ofert powraca do pierwotnego, rygorystycznego zapisu PFU =< 3,68 kWp) i eliminuje z postępowania wykonawcę, który sporządził ofertę w zaufaniu do wyjaśnień.

To na Zamawiającym, jako na gospodarzu postępowania, spoczywa bezwzględny obowiązek jasnego, precyzyjnego i jednoznacznego sformułowania wymagań technicznych. Jeżeli sformułowania te wykazują niespójności lub Zamawiający sam stworzył dychotomię interpretacyjną między tekstem PFU a odpowiedzią na pytanie nr 41, wszelkie wynikające

z tego wątpliwości techniczne muszą być rozstrzygane na korzyść wykonawców. Wykonawca miał pełne prawo uznać, że odpowiedź na pytanie nr 41 uściśliła i zawężyła obowiązek stosowania inwerterów jednofazowych wyłącznie do urządzeń o mocy ściśle niższej niż 3,68 kWp. Odrzucenie oferty Odwołującego z pominięciem reguły *in dubio contra proferentem* stanowi naruszenie zasad uczciwej konkurencji.

Zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp

Analogicznie Wykonawca Nasz Prąd S.A. w pozycji 2 Tabeli nr 1 Kosztorysu cenowego (zestaw instalacji PV o mocy min. 3,68 kWp) zaoferował falownik jednofazowy marki Renac Power Technology Co., Ltd. Zastosowanie dla instalacji o mocy równej 3,68 kWp inwertera jednofazowego przez wykonawcę Nasz Prąd S.A. stanowi odstępstwo od parametrów technicznych zdefiniowanych przez Zamawiającego, a zmienionych odpowiedzią na pytanie nr 41 i obliuguje do odrzucenia jego oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp.

W związku z powyższym, Odwołujący wnosil jak w petitum odwołania.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron postępowania odwoławczego, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk Stron postępowania, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba ustaliła, iż nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Odwołujący wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej.

Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wnosil w pierwszej kolejności o jego odrzucenie, albowiem dotyczy ono czynności, którą Zamawiający wykonał zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu sygn. sprawy KIO 2136/26, uprzednio uwzględniając przedstawione w nim zarzuty.

Izba nie uwzględniła wniosku o odrzucenie odwołania. Z ustaleń Izby wynika następująca chronologia zdarzeń, ustalona na podstawie akt postępowania KIO 2136/26:

- 12 maja 2026 r. – Zamawiający samodzielnie unieważnia czynność wyboru oferty z dnia 24 kwietnia 2026 r.,
 - 19 maja 2026 r. – Zarówno Odwołujący (Nasz Prąd S.A.), jak i Zamawiający składają do KIO wnioski o umorzenie postępowania z uwagi na jego bezprzedmiotowość (art. 568 pkt 2 Pzp);
 - 19 maja 2026 r. – Zamawiający składa odpowiedź na odwołanie w sprawie KIO 2136/26, w której oświadcza, że uwzględni zarzuty w części dotyczącej odrzucenia FPG oraz wnosi o oddalenie odwołania w pozostałej części.
 - 11 czerwca 2026 r. – Krajowa Izba Odwoławcza znosi termin rozprawy i decyduje o wydaniu postanowienia o umorzeniu postępowania na posiedzeniu niejawnym.
 - 12 czerwca 2026 r. – Krajowa Izba Odwoławcza umarza postępowanie odwoławcze KIO 2136/26 na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp,
- Niezbicie więc ustalony stan faktyczny pokazuje, że podstawą umorzenia postępowania odwoławczego i

zakończenia sprawy KIO 2136/26 była bezprzedmiotowość sporu spowodowana samodzielnym unieważnieniem przez Zamawiającego czynności wyboru oferty najkorzystniejszej. Izba w przywołanym postępowaniu odwoławczym nie zajmowała się i nie rozważała skutków procesowych późniejszego uwzględnienia przez Zamawiającego zarzutów odwołania w części dotyczącej zaniechania odrzucenia oferty Odwołującego. Izba nie wzywała także i nie rozważała możliwości wezwania FPG do złożenia oświadczenia w przedmiocie sprzeciwu, co jest oczywiste, ponieważ nie istniały już czynności, od których Strona mogłaby wnieść sprzeciw. Nieprawdziwe są więc obecne twierdzenia Zamawiającego, że „Przystępujący po stronie Zamawiającego FlexiPower Group sp. z o.o. sp.k. nie skorzystał z przysługującego mu prawa do wniesienia sprzeciwu wobec uwzględnienia odwołania, godząc się tym samym na procesowe skutki uwzględnienia zarzutów oraz wykonanie przez Zamawiającego czynności zgodnie z żądaniem odwołania.”

Zamawiający unieważniając czynność wyboru oferty najkorzystniejszej cofnął postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na etap badania i oceny ofert. Zatem nieuprawnione są twierdzenia Zamawiającego, że dokonał On jakichś czynności zgodnie

z żądaniem zawartym w odwołaniu KIO 2136/26. Przedstawienie okoliczności w sprawie KIO 2136/26 niezgodnie ze stanem faktycznym i chronologią zdarzeń, a przede wszystkim rozstrzygnięciem Izby w przywołanej sprawie stanowi ze strony Zamawiającego nieuprawnioną próbę pozbawienia Odwołującego praw procesowych i rozpoznania sporu, w przedmiocie czy oferta Odwołującego podlega odrzuceniu. Okoliczności te nigdy nie były przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia Izby, a więc Zamawiający nie mógł wykonać czynności zgodnie z treścią wyroku Izby lub sądu, albo w przypadku uwzględnienia zarzutów przedstawionych w odwołaniu, którą wykonał zgodnie z żądaniem zawartym

w odwołaniu, ponieważ w sprawie KIO 2136/26 nie zapadł wyrok oraz nie miało miejsce uwzględnienie zarzutów odwołania i brak sprzeciwu Odwołującego.

Wobec nieuwzględnienia wniosku o odrzucenie odwołania, Zamawiający wnosil o jego oddalenie.

Zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego złożył Wykonawca Nasz Prąd Spółka Akcyjna z siedzibą we Wrocławiu. Izba potwierdziła spełnienie przesłanek formalnych zgłoszenia i dopuściła Wykonawcę jako Przystępującego.

Przystępujący w stanowisku pisemnym wnosil o oddalenie odwołania jako bezzasadnego.

Na podstawie dokumentacji postępowania przekazanej przez Zamawiającego Izba ustaliła, że Zamawiający odrzucił ofertę Odwołującego w uzasadnieniu faktycznym wskazując, że w Specyfikacji technicznej dostawy jak również w Załączniku nr 1a (Kosztyorys cenowy) w Tabeli 4 dotyczącej powietrznych pomp ciepła, w pozycjach od 1 do 4 (np. pompy o zapotrzebowaniu 7kW, 9kW, 10kW, 12kW) Wykonawca wskazał jednocześnie dwa różne modele urządzeń dla tej samej pozycji, np. Model (1 fazowy): PHA-50 (50-012-1455-001) BLN-012TC1 oraz Model (3 fazowy): PHA-50 (50-012-1455-003) BLN-012TC3.

Zgodnie z art. 218 ust. 1 Pzp wykonawca może złożyć tylko jedną ofertę, a jej treść musi być jednoznaczna i stanowcza. Zamawiający w SWZ wskazał, iż „Wykonawca ma prawo złożyć w prowadzonym postępowaniu wyłącznie jedną ofertę. Oferty Wykonawcy, który przedłoży więcej niż jedną ofertę lub oferty zawierające propozycje wariantowe, zostaną odrzucone”. Podanie dwóch różnych produktów o odmiennych parametrach zasilania w ramach tej samej wyceny spowodowało, że Zamawiający w ramach oceny ofert nie posiada wiedzy, które konkretnie urządzenie jest przedmiotem oświadczenia woli Wykonawcy i zostanie realnie zamontowane u odbiorców. Zamawiający w ramach kosztorysu ofertowego jednoznacznie wskazał, iż Wykonawca jest zobowiązany był do wskazania następujących danych „Zaoferowany model /typ urządzenia i nazwa producenta”. Wobec powyższego oferta Wykonawcy podlega odrzuceniu jako niezgodna z ustawą Pzp.

Dodatkowo w toku badania i oceny ofert Zamawiający ustalił, że treść oferty złożonej przez Wykonawcę nie odpowiada merytorycznym wymaganiom określonym w dokumentach zamówienia (SWZ oraz Programie Funkcjonalno-Użytkowym) w zakresie doboru parametrów technicznych falownika dla instalacji fotowoltaicznej o mocy 3,68 kWp. Zamawiający w Programie Funkcjonalno-Użytkowym (PFU) w sekcji 2.6.2 dotyczącej falowników, zawarł jednoznaczny i kategoryczny wymóg techniczny o następującej treści: „Uwaga: falownik 1fazowy należy zastosować dla magazynu o mocy 2,88 kW przy instalacji PV ≤3,68kWp – w przypadku zastosowania takie rozwiązania Wykonawca musi zagwarantować poprawność funkcjonowania instalacji”.

Zgodnie z wymogami ustanowionymi przez Zamawiającego Wykonawca zobowiązany był dla magazynu energii o mocy 2,88kW przy instalacji PV o mocy ≤3,68kWp zastosować falownik 1fazowy.

Zaoferowanie wykonania 30 instalacji o mocy mniejszej lub równej 3,68 kWp, przy założeniu, iż 19 instalacji będzie wyposażona w magazyn energii, spowodowało bezwzględną konieczność zastosowania falownika jednofazowego, co wprost wynikało z cytowanego wyżej wymogu PFU. Tymczasem Wykonawca w pozycji 2 Tabeli 1 Kosztorysu cenowego (zestaw instalacji PV o mocy min. 3,68 kWp) zaoferował falownik trójfazowy: Renac Power Technology Co., Ltd, model: N3-HV-5.0. Zastosowanie falownika trójfazowego dla instalacji o mocy 3,68 kWp

wyposażonej w zaoferowany magazyn energii o mocy 2,88 kW stanowi bezpośrednie zaprzeczenie wytycznych Zamawiającego.

W konsekwencji powyższego zaoferowane urządzenia nie spełniają wymagań Zamawiającego, co oznacza, że oferta Wykonawcy podlega odrzuceniu jako niezgodna z treścią SWZ.

W uzasadnieniu prawnym podano, że zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 3 ustawy Pzp Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jest niezgodna z przepisami ustawy.

Zgodnie z art. 218 ust. 1 ustawy Pzp, wykonawca może złożyć tylko jedną ofertę, z wyjątkiem ściśle określonych w ustawie przypadków. Treść złożonej oferty musi być stanowcza, jednoznaczna i w pełni zgodna z wymaganiami zamawiającego określonymi w dokumentach zamówienia. Wymóg ten obejmuje konieczność precyzyjnego i jednoznacznego zdefiniowania oferowanego przedmiotu zamówienia, stanowiącego oświadczenie woli wykonawcy.

Zaoferowanie dwóch różnych produktów (o odmiennych parametrach zasilania) w ramach jednej pozycji kosztorysowej powoduje, że treść oświadczenia woli Wykonawcy jest niejednoznaczna i sprowadza się de facto do złożenia Zamawiającemu dwóch odrębnych ofert dotyczących tego samego elementu zamówienia. Takie działanie stanowi bezpośrednie naruszenie zasady wyrażonej w art. 218 ust. 1 ustawy Pzp.

Na podstawie tak skonstruowanej oferty Zamawiający nie jest w stanie na etapie badania i oceny ofert ustalić, który z dwóch podanych modeli urządzeń (1-fazowy czy 3-fazowy) stanowi właściwy i wiążący przedmiot oświadczenia woli Wykonawcy oraz które urządzenie zostanie faktycznie dostarczone i zamontowane u odbiorców

W związku z tym, iż Wykonawca nie dokonał ostatecznego i jednoznacznego wyboru urządzenia, przerzucając faktycznie na Zamawiającego (lub na etap realizacji robót) domysł co do zastosowanego wariantu, oświadczenie to obarczone jest fundamentalną wadą. Precyzyjne określenie oferowanego przedmiotu na moment składania ofert jest elementem merytorycznym i jako takie nie podlega jakimkolwiek wyjaśnieniom czy uzupełnieniom po terminie ich składania – prowadziłoby to bowiem do zakazanych prawem negocjacji i nieuprawnionej zmiany treści oferty w rozumieniu przepisów ustawy Pzp.

Mając na uwadze powyższe, z uwagi na przedstawienie alternatywnych modeli w ramach tych samych pozycji, oferta Wykonawcy jest niespójna i w sposób rażący sprzeczna z przepisem art. 218 ust. 1 ustawy Pzp, co bezwzględnie obliguje Zamawiającego do jej odrzucenia.

Następnie Zamawiający wskazał także, że zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia. Przez warunki zamówienia należy rozumieć w szczególności wymagania wynikające z opisu przedmiotu zamówienia (w tym PFU).

Treść oferty musi być zgodna z wymaganiami zamawiającego określonymi w dokumentach zamówienia. Przez warunki zamówienia, zgodnie z definicją określoną w art. 7 pkt 29 ustawy Pzp, należy rozumieć warunki, które dotyczą zamówienia lub postępowania o udzielenie zamówienia, wynikające w szczególności z opisu przedmiotu zamówienia. Odrzucenie oferty na podstawie tego przepisu może mieć miejsce wyłącznie w przypadku, kiedy treść oferty, rozumianej jako oświadczenie woli wykonawcy (zawartość merytoryczna oferty), nie odpowiada warunkom zamówienia opisanym lub określonym w dokumentach zamówienia w odniesieniu do przedmiotu zamówienia lub sposobu jego realizacji. Innymi słowy: niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia polega na materialnej niezgodności zobowiązania wykonawcy wyrażonego w jego ofercie ze świadczeniem, zaoferowania, którego oczekuje zamawiający i które opisał w dokumentach zamówienia. Zamawiający, badając wystąpienie omawianej przesłanki, weryfikuje zawartość merytoryczną oferty, a więc zgodność oferowanych robót budowlanych, dostaw lub usług z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia co do sposobu ich wykonania, oczekiwanego zakresu, ilości, jakości, warunków realizacji i innych elementów istotnych dla wykonania przedmiotu zamówienia w stopniu zaspokajającym oczekiwania i interesy zamawiającego. Na wykonawcy spoczywa obowiązek wykazania zamawiającemu, że złożona przez niego oferta jest zgodna z warunkami zamówienia, a zaoferowany przedmiot zamówienia odpowiada wszystkim wymaganiom zamawiającego. „Zamawiający nie powinien domyślać się jakie parametry posiada zaoferowane urządzenie czy też poszukiwać informacji poza treścią oferty. Deklaracja wykonawcy powinna być jednoznaczna i nie budzić wątpliwości zamawiającego” (tak KIO w wyroku z dnia 16.5.2022 r., KIO 1115/22, Legalis).

Oferta co do jej istotnych elementów musi być skonkretyzowana w dacie jej składania i nie można później dowolnie modyfikować jej treści. Podkreślić również należy, że wykonawcę jako profesjonalistę, obowiązuje podwyższony miernik staranności, nie może on zatem zmieniać oferty po upływie terminu na jej złożenie (Wyrok KIO z 24.02.2023 r., KIO 361/23, LEX nr 3508356.).

Według wyroku KIO z dnia 14.1.2013 r., KIO 2903/12, Legalis.: "Niezgodność treści oferty z treścią SIWZ [uw. aut. – obecnie SWZ] ma miejsce wówczas, gdy zaoferowany przez wykonawcę przedmiot zamówienia nie odpowiada przedmiotowi zamówienia opisanemu w SIWZ [obecnie SWZ], co do zakresu, ilości, jakości, warunków realizacji i innych elementów istotnych dla wykonania przedmiotu zamówienia, a co oznacza, iż niezgodność treści oferty może dotyczyć tylko wymagań merytorycznych, które zostały określone w SIWZ [obecnie SWZ].

W wyroku z dnia 13.5.2022 r. (KIO 1087/22, Legalis), Izba potwierdziła, że „aby można było zastosować sankcję w postaci odrzucenia oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 11 września 2019 roku – Prawo zamówień publicznych stwierdzona niezgodność musi mieć charakter jednoznaczny. Innymi słowy chodzi o to, by można było bez wątpliwości wskazać, które elementy oferty wykonawcy niezgodne są z ustalonymi przez zamawiającego, niebudzącymi wątpliwości, określonymi w sposób wyraźny i jasny warunkami zamówienia”.

Zaoferowanie przez Wykonawcę urządzenia o odmiennych parametrach zasilania (falownik trójfazowy zamiast wymaganego jednofazowego w ściśle określonej konfiguracji sprzętowej) stanowi błąd merytoryczny o charakterze nieusuwalnym. Świadome oświadczenie woli Wykonawcy wskazujące na dobór nieprawidłowego urządzenia do danej pozycji kosztorysowej powoduje, iż jakakolwiek próba ingerencji Zamawiającego w treść oferty w celu zamiany zaoferowanego inwertera trójfazowego na jednofazowy stanowiłaby niedozwoloną, istotną zmianę treści oferty oraz prowadziła do zakazanych prawem negocjacji.

Mając na uwadze powyższe, oferta Wykonawcy nie odpowiada obiektywnym, technicznym warunkom zamówienia postawionym przez Zamawiającego w Programie Funkcjonalno-Użytkowym, co czyni ją niezgodną z warunkami zamówienia i obliguje Zamawiającego do jej bezwzględnego odrzucenia.

Z uwagi na powyższe, zdaniem Zamawiającego oferta Wykonawcy podlegała także odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp.

Izba dokonując oceny stanowisk Stron i Uczestnika postępowania oraz oceniając zgromadzony materiał dowodowy, doszła do przekonania, że odwołanie podlegało oddaleniu w całości.

W przypadku zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 218 ust. 1 ustawy Pzp dostrzeżenia wymaga, że nie można podzielić twierdzeń odwołania, że Wykonawca zaoferował jedno urządzenie o dwóch rodzajach zasilania. W ocenie Izby w formularzu będącym treścią oferty Odwołujący wskazał dwa różne urządzenia, dwa różne modele o różnych cechach, jak celnie podkreślił Przystępujący „*Urządzenia jednofazowe (TC1) i trójfazowe (TC3) o tej samej mocy grzewczej wykazują różne zapotrzebowanie na natężenie prądu przyłączeniowego: Model jednofazowy BLN-012TC1 ma znamionowy prąd wejściowy na poziomie 25,0 A, a model 18 kW (BLN-018TC1) a: 35,0 A. Model trójfazowy BLN-012TC3 pobiera jedynie 10,0 A na fazę, a wersja 18 kW (BLN-018TC3) tylko 17,0 A*”. Można stwierdzić, że urządzenia te w zależności od potrzeb i wymagań danej instalacji pełnią tę samą rolę, jednak charakterystyka ich wymagań jest odmienna.

Odwołujący twierdził, że „Zamawiający nie podał jednak jakichkolwiek informacji dotyczących struktury istniejących przyłączy elektroenergetycznych w prywatnych budynkach mieszkalnych beneficjentów – wykonawcy nie posiadali wiedzy, które z obiektów wyposażone są w instalacje jednofazowe, a które w trójfazowe”, zapomina jednak, że PFU wymagała, aby układ był wyposażony w dodatkową grzałkę elektryczną o mocy minimum 6 kW. Odwołujący nie polemizował z twierdzeniem, że w przypadku takiej konfiguracji (czyli pompa ciepła i grzałka) konieczne jest zastosowanie instalacji trójfazowej. Jest to zgodne zarówno z wiedzą techniczną, sztuką wykonania robót, a także normami i standardami branżowymi przywołanymi w PFU.

Prawdą jest, że zgodnie z PFU Zamawiający zakładał możliwość wykonania części przedmiotu zamówienia przy zastosowaniu instalacji jednofazowej, ale wymóg ten nigdy nie odnosił się do pomp ciepła wyposażonych w grzałki i falowniki.

Stanowiska Izby nie zmienia okoliczność, że zamówienie ma być realizowane w formie „zaprojektuj i wybuduj”. Forma ta nie przeczy konieczności analizy danych wyjściowych udostępnionych przez Zamawiającego w PFU, ten bowiem zawiera część wymagań, które już w ofercie należy uwzględnić. Jest to podstawowy dokument stanowiący opis przedmiotu zamówienia i obowiązkiem wykonawców była analiza jego treści. Nawet jeżeli można zgodzić się, że „Zamawiający nie podał jednak jakichkolwiek informacji dotyczących struktury istniejących przyłączy elektroenergetycznych w prywatnych budynkach mieszkalnych beneficjentów”, to Odwołujący zapomina, że jego obowiązkiem na etapie ofertowania było zapoznanie się ze szczegółowymi zapisami PFU, a Zamawiający nigdzie w PFU nie napisał, że tam, gdzie obecnie istnieje zasilanie jednofazowe, takie ma pozostać bowiem jest to uzależnione od urządzeń, które u danego Beneficjenta mają być zamontowane. To zaś z PFU wynikało, w jakiej ilości będą montowane konkretne pompy. Zamawiający natomiast jasno precyzował, że zakłada możliwość zmiany przyłącza na trójfazowe i koszty takiej zmiany będzie ponosił Beneficjent. Zmiana ta nie była warunkowana potrzebami czy życzeniami Beneficjenta, ale koniecznością dostosowania istniejących instalacji do założeń wynikających z PFU.

Odwołujący na rozprawie zarzucał, że w informacji o odrzuceniu oferty Zamawiający nie wspominał o wyposażeniu pomp gruntowych i powietrznych w grzałkę elektryczną o mocy 6 kW. Odwołujący zapomina jednak, że to jego obowiązkiem była analiza wymagań PFU. Wymaganie to istniało od początku udostępnienia przez Zamawiającego PFU, nie było zmieniane. Jeśli zaś postanowienia Programu były dla Odwołującego nieprecyzyjne, wymagały dodatkowych wyjaśnień, to należało o takie wyjaśnienia się zwrócić.

Nie ma wątpliwości, że Zamawiający w prowadzonym postępowaniu nie dopuścił złożenia oferty wariantowej.

Natomiast ofertę, która proponowała dwa różne modele wykonania przedmiotu zamówienia, co nie było uwarunkowane potrzebami opisanymi

w przedmiocie zamówienia, za taką należy uznać. Obowiązkiem wykonawcy jest skonkretyzowanie jaki przedmiot oferuje Zamawiającemu w ofercie, przy uwzględnieniu wymogów specyfikacji, a w tym wypadku PFU. Zamawiający musi dysponować wiedzą, jaki konkretnie przedmiot oferuje dany wykonawca, by móc ocenić, czy wypełnia on wszystkie wymogi wynikające z opisu przedmiotu zamówienia. Tymczasem oferta Odwołującego nie była jednoznaczna.

W konsekwencji Izba uznała, że Zamawiający zasadnie zastosował wobec oferty Odwołującego art. 226 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 218 ust. 1 ustawy Pzp.

Zarzuty związane naruszeniem art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp w stosunku do oferty Odwołującego i Przystępującego Izba rozpoznała łącznie.

Izba nie uznała za zasadne twierdzeń odwołania, że Zamawiający w nieprawidłowy sposób odrzucił ofertę Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp.

Odpowiedzią na pytanie nr 41 Zamawiający potwierdził wymogi dla magazynów energii, nie dokonując w tym zakresie żadnych zmian wymagań. Zgodnie z Tomem I INSTALACJE FOTOWOLTAICZNE I MAGAZYNY ENERGII sekcji o magazynach energii 2.6.3. Zamawiający wskazał, że: *Uwaga: falownik 1fazowy należy zastosować dla magazynu o mocy 2,88 kW przy instalacji PV ≤3,68kW – w przypadku zastosowania takie rozwiązania Wykonawca musi zagwarantować poprawność funkcjonowania instalacji.*

Tak więc ani pytanie, ani odpowiedź nie odnosiły się do kwestii magazynów o mocy równej 3,68 kWp, a wprost dotyczyły mocy poniżej tej wartości. Tymczasem z oferty Odwołującego wynika, że w przypadku mocy równej zastosował On falowniki trójfazowe, podczas gdy powinny być one jednofazowe.

Wbrew twierdzeniom odwołania, odpowiedź na pytanie nie odnosi się do mocy równej wskazywanej w wymogu wartości. Zarówno pytanie, a także odpowiedź dotyczy mocy poniżej 3,68 kWp. Odpowiedź na powyższe pytanie nie zmieniała zapisów SWZ. Nieuprawnione są twierdzenia odwołania, że „w odniesieniu do systemów o mocy równej 3,68 kWp, Zamawiający w drodze oficjalnych wyjaśnień wyłączył wymóg zastosowania urządzenia jednofazowego”. Zamawiający nie zajął w odpowiedzi na pytanie stanowiska dla mocy równej danej wartości. Izba podziela stanowisko Przystępującego z pisma procesowego, że *bezwzględny wymóg zaoferowania falownika jednofazowego obejmował swoim zakresem zarówno moce niższe od 3,68 kW, jak i moc wynoszącą dokładnie 3,68 kWp*. Twierdzenie, że Zamawiający zmienił lub też zrównał wymogi dla mocy równej danej wartości, jest nadinterpretacją zapisów SWZ i odpowiedzi na pytanie. Zamawiający odniósł się w odpowiedzi wprost do treści pytania. Pytający zaś prosił o analizę sytuacji dotyczącej mocy niższej niż 3,68 kWp. Ani pytanie, ani odpowiedź nie referowała do wartości wyższej.

Z niezgodnością treści oferty z wymaganiami zamówienia będziemy mieli do czynienia, gdy zaoferowany przedmiot wynikający z oferty danego Wykonawcy nie odpowiada obowiązkom i wymaganiom określonym w SWZ. Innymi słowy, wykonawca proponuje wykonanie przedmiotu zamówienia w sposób niezgodny z wymaganiami i oczekiwaniami Zamawiającego. W przedmiotowej sprawie Odwołujący zaoferował falowniki trójfazowe Renac Power Technology Co., Ltd, model: N3-HV-5.0. dla mocy równej 3,68 kWp, podczas gdy z OPZ (konkretnie PFU) wynikało, że konieczne jest zastosowanie falowników jednofazowych. Odpowiedź na pytanie nr 41 nie zmieniała tego wymogu.

Dlatego też Zamawiający prawidłowo odpowiednio dokonał odrzucenia oferty Odwołującego, a za najkorzystniejszą i spełniającą wymogi SWZ uznał ofertę Przystępującego. W konsekwencji nie potwierdził się zarzut naruszenia art. 239 ustawy Pzp, będący zarzutem wynikowym w stosunku do pozostałych zarzutów sformułowanych w odwołaniu. Zamawiający dokonał wyboru oferty najkorzystniejszej stosowanie do ustalonych zasad i kryteriów oceny ofert.

Konkludując, Izba uznała za niezasadne zarzuty odwołania i oddaliła odwołanie, nie dopatrując się w działaniach Zamawiającego naruszenia przepisów art. 16 i 17 ustawy Pzp odnoszących się do zasad prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Zamawiający, stosownie do zasady proporcjonalności i równego traktowania Wykonawców, ocenił oferty złożone w postępowaniu, przejawiając wobec nich tożsamą miarę staranności i stosując te same zasady oceny ich treści. Zamawiający odpowiadając na pytanie nr 41 nie zmienił pierwotnych wymagań SWZ, nie wprowadził nowych wymagań, nie zmodyfikował wymagań pierwotnie obowiązujących. Izba nie podziela zapatrywań Odwołującego, że wymagania SWZ w kwestionowanym zakresie budziły niejasności, które powinny być interpretowane na korzyść Wykonawców.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 oraz art. 575 ustawy Pzp, a także w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 i 2 lit. b oraz § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu

pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020r., poz. 2437 ze zmianami), orzekając w tym zakresie o obciążeniu kosztami postępowania stroną przegrywającą, czyli Odwołującego.

Przewodnicząca:

.....